

rejst overfor min Tanke, falder fuldstændig til Jorden eller, jeg vil hellere sige — i Havet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) lagde megen Vægt paa et Brev, som han havde modtaget fra en navngiven Skibsfører, og hvoraf han mente at kunne dokumentere, at det vilde være forbundet med Fare at besejle disse Havne, saaledes som han ogsaa i Gaar udtalte. Jeg er i det heldige Tilfælde at være i Besiddelse af et Brev fra en anden Skibsfører, et Brev, som jeg ellers ikke havde tænkt at benytte mig af, men som jeg paa den givne Foranledning dog finder Grund til at benytte. Jeg skal heller ikke holde vedkommende Brevskri-vers Navn hemmeligt, det er nemlig Bestyreren for det nørrejske Redningsvæsen, fhv. Lodsoldermand P. K. Nielsen, der i sin Tid ogsaa har været Skibsfører. Han skriver følgende: „Af Deres venlige af 7. f. M., som jeg først har modtaget i Dag, bemærker jeg, at der fra enkelte Steder er Modstand mod Vestkysthavneforslaget paa Grund af Besejlingsforholdene, og det undrer mig saamænd ikke, thi der har aldrig her i Landet været projekteret et Havneanlæg, uden at der har været noget at bemærke — med eller uden Grund — til Besejlingsforholdene, og en Modstander af Vestkysthavnesagen behøver ikke at være Tekniker eller kendt med Vestkystforholdene for at kritisere et Projekt; han behøver blot at sætte Fingeren paa det ømme Sted: Besejlingsforholdene, dertil hører ikke megen Forstand, men spørg vedkommende, om han kan paapege en Havn her i Landet, hvor Besejlingsforholdene er ideelle. Jeg har, som De ved, været Skibsfører og drøftet forskellige Havneforhold med Skibsførere, men jeg har aldrig truffet nogen, der ikke havde Indvendinger at gøre med Hensyn til Besejlingsforholdene ved en Havn. Som jeg skrev til Dem, da jeg havde gennemlæst Betænkningen, har jeg ved de projekterede Havneanlæg, med Besejlingsforholdene for Øje, fundet disse saa gode, som man overhovedet kunde vente, og denne min Opfattelse har jeg ved flere Lejligheder faaet bestyrket, naar jeg paa mine Rejser langs Kysten har drøftet Vestkysthavnesagen med Folk, som kendte Forholdene baade i Storm og Stille“. Det ærede Medlem vil altsaa se, at det gaar med disse sagkyndige som med alle sagkyndige, at det er ikke saadan at faa dem

til at være enige i alle Enkeltheder, og saa opnaar vi andre jo kun at tage hver sin under Armen, og det gør vi ogsaa i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem vilde dokumentere ud fra den Skrivelse, han oplæste, at Helshage Havn var vanskeligere at besejle end Hirtshals — eller maaske omvendt —, det ærede Medlem argumenterede jo for, at det var omtrent det samme, thi somme Tider kunde den ene Havn være vanskeligere at besejle og somme Tider den anden. Men det er der jo ingen, der nogen Sinde har fundet paa at modsige. Det er heller ikke sagt i denne Sag. Det, der er sagt i denne Sag, er, at hvis der skal skabes en Havn ved Helshage, der er lige saa god at besejle som den, man vil skabe ved Hirtshals, skal den være større end den ved Hirtshals. Det er Kærnepunktet i denne Sag, og det ærede Medlem skylder fremdeles Beviset for, at den lille Havn, han foreslaar ved Helshage, vil være lige saa god som den større, der er foreslaaet.

Naar i øvrigt det ærede Medlem kommer saa stærkt ind paa at argumentere ud fra de sagkyndiges Uenighed ved at sammenligne Betænkningen fra den Kommission, som nu har afgivet Betænkning, og de tidligere Kommissioners Betænkning, saa forekommer det mig, at han er mere inde paa en Argumentation, som rører ved Spørgsmaalet som Helhed, end han tidligere har været, og det forekommer mig, at han er mere inde paa en Modarbejden af selve Sagen, end han tidligere har været det. Som jeg udtalte i Gaar, har ogsaa den Afstand mellem den sidste Kommission og de forrige Kommissioner selvfølgelig givet mig Anledning til nogen Eftertanke. Jeg sagde i Gaar, at denne Uoverensstemmelse kunde jo nok være egnet til at fremkalde nogen Tvivl, men denne maatte da gaa i Retning af, om de Forslag, der var stillede af den sidste Kommission, kan siges at være tilstrækkelig forsvarlige. Man kan altsaa tvivle om, hvorvidt Helshage-Havnen virkelig kan bygges for 11,400,000 Kr. og dog være forsvarlig, men man kan ikke deraf slutte, at den ogsaa kan bygges for 5 Mill. Kr. og være lige saa god. Det er det, jeg synes, jeg maa henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, inden Sagen finder sin Afgørelse.

Nørhave: Jeg bad om Ordet i Gaar, men da Formanden sluttede Mødet, inden jeg fik Ordet, har jeg ladet mig slette af Talerlisten i Dag, fordi jeg troede, der var